

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDY

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
II

VTELENIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

MYSTICKÉ
MESTO BOŽIE

II

VTELENIE

Hľa, služobnica Pána,
nech sa mi stane
podľa tvojho slova.

Lk 1,38

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDA

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
II

VTELENIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

Zázrak Božej všemohúcnosti a nevyčerpatel'ný zdroj milosti.
Životopis Panny a Matky Božej Márie, našej Kráľovnej a Panej,
najsvätejšej Uzmierovateľky za Evino previnenie
a Prostrednice milosti, ktorý podľa zjavení
a za vedenia samotnej Panny Márie
napísala Božia služobnica sestra Mária od Ježiša z Agredy,
predstavená Kláštora Nepoškvrneného počatia,
Rádu svätého Františka Serafínskeho v meste Agreda
v provincii Burgos v Španielsku pre nové poučenie sveta,
pre posilnenie Katolíckej cirkvi a pre povzbudenie ľudstva.

Podľa pôvodného autorizovaného španielskeho vydania do anglického jazyka preložil Fiscar Marison (rev. George J. Blatter) a podľa tohto cirkevne schváleného anglického vydania do českého jazyka preložil Jan Cyril Řeřucha v mariánskom roku 1954.

Prvé české vydanie vydala tlačiareň českých benediktínov
1637 SO. Allport St., Chicago 8, Illinois.

**Z českého prekladu z roku 1954, ktorý v roku 2016 upravil Josef Tuček,
do slovenského jazyka preložila Silvia Koscelanská-Hajdučeková.**

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Priebeh vydania diela *Mystické mesto Božie*:

Mystické mesto Božie III – jar 2021

Mystické mesto Božie II – jeseň 2021

Mystické mesto Božie IV – jar 2022

Mystické mesto Božie I – jeseň 2022

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-409-9

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

**IMPRIMATUR
K PRVÉMU ANGLICKÉMU VYDANIU**

Rome City, Ind., 24. august 1912

Dôstojnému pánovi Georgovi J. Blatterovi

Drahý dôstojný pán:

Dávam Vám svoje schválenie na anglický preklad diela „Ciudad de Dios“.

S prianím hojného požehnania zostávam Vás v Kristu:

† H. J. Alerding, biskup z FortWayne

**ODPORÚČANIE
DRUHÉHO ANGLICKÉHO VYDANIA**

Santa Fe, New Mexico, 9. január 1949

S najväčšou ochotou dávam dnes svoje odporúčanie novému vydaniu diela „The City of God“ od sestry Márie od Ježiša, ktoré bude opäť bez zmien, vydané podľa pôvodného autorizovaného vydania zo španielskeho jazyka z roku 1902, ktoré už bolo schválené Jeho Excelenciou H. J. Alerdingem, biskupom vo FortWayne.

† Edwin V. Byrne, D.D., arcibiskup v Santa Fe

PREHLÁSENIE

Majúc v poslušnej úctivosti dekréty pápeža Urbana VIII. i všetkých pápežov, prehlasujeme, že vcelku aj v jednotlivostiach týkajúcich sa zjavení, zázrakov a pod. podrobujeme sa bezvýhradne súdu svätej Rímskokatolíckej cirkvi.

**IMPRIMATUR
PRE ČESKÉ VYDANIE MESTA BOŽIEHO**

NIHIL OBSTAT: Rev. Martin Horak, O.S.B.
censor deputatus

IMPRIMI POTESIT: † Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak, O.S.B.
St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois

IMPRIMATUR: † Albert Cardinal Meyer,
Archbishop of Chicago

Chicago, Illinois, 17. január 1961

SCHVÁLENIE

Prvým pápežom, ktorý venoval ústrednú pozornosť dielu „Ciudad de Dios“, bol pápež Inocent XI., ktorý 3. júla 1686 ako reakciu na celú škálu búrlivých útokov a nástrah konaných niektorými členmi Sorbonny, o ktorých bolo známe, že sú jansenisti, vydal mimoriadny list, ktorým povolil vydávanie a čítanie „Ciudad de Dios“.

Podobné prehlásenie vydali niektorí pápeži aj v neskoršej dobe. Boli to: Alexander VIII., Klement XI. a Benedikt XIII. Tieto prehlásenia boli neskôr pripomenuté dvoma dekrétmi vydanými Kongregáciou posvätných obradov, schválenými pápežmi Benediktom XIV. a Klementom XIV. Tým bola potvrdená pravosť a vierohodnosť spisu „Ciudad de Dios“, ako bolo povedané a napísané ctihodnou božou služobnicou Máriou od Ježiša.

Vynikajúci pápež Benedikt XIII., keď bol arcibiskupom v Benevente, používal tieto zjavenia vo svojich kázňach o blahoslavenej Panne Márii. Dňa 26. septembra 1713 biskup v Sento v Taliansku podal námietku proti publikácii „Mesto Božie“, ale bolo mu pripomenuté, aby sa tejto aktivity vzdal, pretože je to v rozpore s rozhodnutím pápeža Inocenta, ktoré bolo vydané pre celú Cirkev.

Proces blahorečenia Márie z Agredy bol značne posilnený španielskymi biskupmi a inými vynikajúcimi osobami v Cirkvi. Tak sa stalo krátko po jej smrti v roku 1666, keď bol tejto božej služobnici udelený titul „ctihodná“, čím sa otvorila cesta k jej blahorečeniu. Je nádej, že sa podľa Božej vôle čoskoro nájde medzi jej početnými čiteľmi pracovník, ktorý sa ujme tejto úlohy na základe úcty k jej svätému životu a znamenitému spisu i mnohým zázrakom pri jej hrobe.

Redemptoristi vydali v nemeckom jazyku v roku 1885 nový preklad, ktorému sa dostalo schválenia a významného odporúčenia od biskupa v Rezne nasledovnými slovami:

S úprimnou radosťou dávame naše biskupské schválenie prekladu pôvodného španielskeho spisu „Ciudad de Dios“ Márie od Ježiša a odporúčame túto knihu, ktorá iste povznesie čitateľov a bude pre nich zdrojom duchovného požehnanja.

*Ignác, biskup v Rezne,
v Rezne 29. septembra 1885*

Významné je tiež odporúčanie kniežaťa arcibiskupa solnohradského, legáta a prímasa nemeckého:

Podľa dekrétov vydaných pápežmi Inocentom XI. a Klementom XI. je odporúčená k čítaniu všetkým veriacim kniha „Ciudad de Dios“, napísaná ctihodnou služobnicou Božou Máriou od Ježiša.

Túto knihu schválila rada biskupov na tento účel vydanými dekrétmi, štyri významné univerzity, v Toulouse, Salamance, Alcalé a v Lovani, a vynikajúci členovia rôznych rádov. Vzdelaný a zbožný kardinál A 'Aguire prehlásil, že všetky svoje štú-

die po dobu 50 rokov svojho života považuje len za malú časť učenia obsiahnutého v tejto knihe, ktoré je v celom svojom obsahu v súlade so Svätým písmom, s učením pápežov a cirkevných snemov. Ctihodný generálny predstavený u svätého Sulpica, abbé Emery, dodal: „Len od tej doby, čo som čítal zjavenie Márie z Agredy, poznám náležite Ježiša a jeho svätú Matku.“

Preto neváhame s vydaním nášho biskupského schválenia pre „Ciudad de Dios“ a odporúčame túto knihu veriacim a zvlášť nášmu duchovenstvu.

František Albert, arcibiskup,
Arcibiskupská kancelária v Solnohrade, 12. septembra 1885

Iné odporúčanie knihy „Ciudad de Dios“ z novšej doby je od biskupa v Tarazone, nachádza sa v predslove nového vydania z rokov 1911 – 1912:

Ja, Dr. James Ozoidi y Udave, z milosti Božej a Apoštolskej stolice biskup v Tarazone, apoštolský administrátor diecézy v Tudela.

Poverili sme kňaza Eona Eduarda Royra, kaplána a svedníka v Konvente Nepoškrveného počatia v Agrede, aby obozretne a presne posúdil rukopis nového vydania „City of God“, pripravovaného na vydanie členmi vyššie menovaného konventu. Zistili sme osobne, že zmienený kňaz túto úlohu svedomito splnil. Preto teraz dosvedčujeme, že nové vydanie „City of God“ s niekoľkými výnimkami, čo sú pravopisné zmeny, sa úplne zhoduje s pôvodným rukopisom ctihodnej matky Márie od Ježiša v Agrede.

James, biskup v Tarazone,
Tarazona, 7. apríla 1911

ČO HOVORIA O „MYSTICKOM MESTE BOŽOM“ EURÓPSKE UNIVERZITY, REHOĽNÉ RÁDY A UČENCI?

Štyridsať rokov po prvom vydaní *Ciudad de Dios* (*Mystické mesto Božie*) boli veľké európske univerzity vyzvané, aby na toto významné dielo vyjadrili svoj názor. Všetky fakulty, s výnimkou jansenistických členov parížskej Sorbonny, publikovali najvyššie odporúčania. V rovnakej dobe boli požiadaní učenci a učitelia každého rehoľného rádu, ktorý mal v Európe svoju vzdelávaciu inštitúciu, aby prispeli svojimi názormi do diskusie o tomto diele. Tejto žiadosti vyhovelí rády: augustiniáni, benediktíni, karmelitáni, dominikáni, jezuiti, cisterciáni, baziliáni, trinitári, mercedariáni, minimovia, hyeronymiti, premonštráti, reformovaní augustiniáni, theatíni, minoriti a rehoľný klérus. Títo všetci jednomyselne podporili skoršie zverejnený priaznivý posudok univerzity v Salamance.

K súhlasným posudkom takmer všetkých univerzít a rehoľných rádov sa pripojili aj úsudky iných učencov, veľkých duchovných postáv, biskupov a hodnostárov Cirkvi, pápežov a rímskych kongregácií. Ako príklad toho, čo títo svedkovia pove-

dali o „Mystickom meste Božom“, vyberáme posudok Lovanskej univerzity, ktorá patrí k najväčším v Európe. Po poukázaní na to, že Božia moc udeľovať zjavenia tým, ktorých si vyvolí, nesmie byť okolím obmedzovaná, a po odkaze na niektoré obecné pravidlá týkajúce sa súkromných zjavení dokument pokračuje a hovorí:

Teraz, pri dodržiavaní cirkevných rozhodnutí, týkajúcich sa zjavení, ktoré nám boli odovzdané pod titulom „Mystické mesto Božie“, môžeme po prečítaní celého diela konštatovať, že sme dospeli k názoru, že veriaci môžu toto dielo čítať bez toho, aby bola ohrozená ich viera a čistota mravov, pretože sme v ňom nenašli nič, čo by mohlo viesť k uvoľneniu, zlému smerovaniu kázne, skôr naopak, dospeli sme k záveru, že toto dielo bude veľmi užitočné pri oživovaní a posilňovaní zbožnosti veriacich, úcty k najsvätejšej Panne a rešpektu k svätým tajomstvám.

Silní i slabí, múdri i neznalí a v konečnom dôsledku celý svet bude pri čítaní týchto kníh zbierať najbohatšie ovocie, pretože obsahujú to, čo je v teológii najvznešenejšie, pričom všetko je tu spísané jednoducho a jasne, aby bolo možné hlbšie preniknúť do chápania svätých tajomstiev, k čomu nie je potrebné nič viac než čítať so zdravým úsudkom.

V kombinácii s touto jednoduchosťou je možné v tomto diele nájsť mnoho právd a platných výrokov bez rozporov, ktoré v iných spisoch nie je ľahké nájsť. Tento životopis vysvetľuje viac než tisíc ťažkých miest vo Svätom písme spôsobom rovnako prirodzeným a obdivuhodným. Na každom kroku sme sa stretávali s vynikajúcou interpretáciou doposiaľ neznámeho a to, čo sa inde skrýva pod obyčajným slovom, je v týchto spisoch odkryté a vynesené na svetlo. Stručne povedané, celé toto dielo je krásnou tkaninou výňatkov z Písma, ktoré aj keď pochádzajú z rôznych jeho kníh, sú votkané priamo a dômyselne do jedného celku tak, aby slúžili zámeru ctihodnej Matky.

K tomu ešte pokyny, vydávané najsvätejšou Pannou na konci každej kapitoly, obsahujú v sebe najčistejšiu morálku, poučia, zaujmú a súčasne nežne vstúpajú lásku k cnosti a odpor k neresti, keď ich vykresľuje v najživších a prirodzených farbách. Nielenže presvedčajú rozum, ale obsahujú zvláštnu posvätnosť, ktorá v duši roznečuje svätú horlivosť. Čitateľ bude pri meditáciách o nich celkom určite pociťovať radosť, s ktorou sa nestretne pri čítaní bežných spisov, pričom čím viac bude meditovať, tým väčšiu radosť bude pociťovať. A napokon, celé toto dielo v sebe obsahuje niečo také nezvyčajné a príťažlivé, že pokiaľ ho niekto raz začne čítať, len veľmi ťažko prestane.

Novosť a rozmanitosť obsiahnutá v týchto spisoch čitateľov poteší a obcerství viac než všetko, čo je na tomto svete príjemné, a zároveň ho poučí a povzbudí k novej horlivosti. Všetci môžu ľahko sami seba presvedčiť o tom, že pokiaľ by vnútorný život Ježiša Krista, nášho Pána, a najsvätejšej Panny nezodpovedali opisu v týchto knihách, mohli by mu byť aspoň podobné a že by obaja boli hodní toho, aby ich vnútorný život tomuto opisu zodpovedal. Všetko, čo je v týchto knihách povedané, zodpovedá majestátu a pokore Ježiša Krista a je v súlade so svätosťou Panny a dôstojnosťou Matky, pretože v celom diele nebolo nájdené nič, čo by nebolo hodné jedného alebo druhého. Bez ohľadu na toto všetko by sme sa nesmeli čudovať, ak by sa toto dielo stretlo s kritikou. Azda existuje kniha, ktorá by mohla dúfať v to, že unikne odporu

našej doby? Boh dokonca ani v prípade Svätého písma nepredpokladal, že by malo zostať uchránené od takýchto útokov väčšej časti učencov tohto sveta. Celá pohanská filozofia ich vedie k tomu, aby sa pripojili k počtu tých, ktorí sa protivia krížu ukrižovaného Ježiša Krista, pričom k nim patria aj voľnomyšlienkari našej doby.

Samozrejme, že i v tomto diele existujú určité body, ktoré by mohli viesť k zrejším ťažkostiam tak, ako sa to stalo aj nám. Ale v súlade s tým, čo sme už povedali o výnimočnosti a užitočnosti tohto diela, dospeli sme k záveru, že tých niekoľko pasáží nám nesmie brániť v udelení takéhoto odporúčania. Okrem toho musíme priznať, že by sme sa mohli vznesením týchto námietok sami myliť.

Zdalo sa nám to ako najrozumnejšia cesta, pretože v tomto diele je niečo viac než len ľudská múdrosť. Niečo také vynikajúce a úžasné nemôže byť pripisované bujnnej fantázii, pretože celé toto dielo je po celú dobu konzistentné. Tento životopis rovnako tak nemôže byť považovaný za dielo zvrátenej mysle, pretože so stále rovnakým pokojom hovorí o najhlbšie skrytých a ťažko pochopiteľných záležitostiach, a to bez toho, aby sa zaplietal do prípadných rozporov, aj keď často opisuje nespočetné podrobnosti a zvláštne okolnosti.

Dielo, ktoré obsahuje také vznešené, také zbožné, také podrobné a také príhodné rozhovory, nemôže byť výsledkom obyčajného dôsledného premýšľania. Tiež ho nemôžeme pripisovať démonovi, pretože z celého diela od začiatku až do konca nedýcha a nevyžaruje nič iné než pokora, trpezlivosť a vytrvalosť v nedostatku.

Hoci „Mystické mesto Božie“ musí byť nesporne pripisované ctihodnej matke z Agredy, ktorá je vyhlásená za jeho autorku, ona sama ho nemohla spísať bez zvláštnej pomoci zhora. Naším nezvratným názorom je, že by „Mystické mesto Božie“ malo byť pre dobro verejnosti aj kvôli prospechu, ktorý je možné z tohto diela čerpať, vyvedené na svetlo. Toto je náš úsudok, ktorý však plne podriaďujeme najvyššiemu rozhodnutiu Svätej stolice, ktorej jedinej prislúcha právo konečného rozhodovania o takýchto spisoch.

HermanDamen,
doktor, profesor a regent bohosloveckej fakulty,
don svätého Petra, predseda kolégia Arras, cenzor kníh atď.

Anton Parmentier,
doktor, profesor, regent teologickej fakulty,
predseda veľkého kolégia teológie atď.

v Lovani 20. júla 1715

ÚVOD

1. Keď som bola pripravená predložiť pred Boží trón bezvýznamné výsledky svojej práce po spísaní prvej časti najsvätejšieho života Márie, Matky Božej, priala som si, aby boli podrobené kontrole a korektúre božským svetlom, ktorým som sa vo svojej nedostatočnosti nechala viesť. Veľmi som dychtila po novom uistení a vľúdnom prijatí Najvyšším aj po tom, aby som sa dozvedela, či si praje, aby som pokračovala alebo upustila od tohto diela, ktoré tak vysoko prevyšuje moju nepatrnosť. Pán mi odpovedal: „Dobre si písala a podľa nášho prania. Prajeme si však, aby si pochopila, že preto, aby mohli byť zjavené tajomstvá a najvyššia svätosť zvyšku života našej jedinej a vyvolenej Nevesty, Matky nášho Jednorodeného, treba novú a vznešenejšiu prípravu. Prajeme si, aby si odumrela pre všetko, čo je nedokonalé a viditeľné, aby si žila podľa Ducha, aby si sa vzdala všetkej zviazanosti a všetkých zvykov pozemských tvorov a aby si ich nahradila anjelskými a snažila sa v nich dosiahnuť väčšiu čistotu a celkový súlad s tým, čo chápeš a opisuješ.“
2. Z tejto odpovede Najvyššieho som pochopila, že navrhuje a vyžaduje odo mňa takú vysokú dokonalosť života, návykov a také nezvyčajné cvičenia v cnostiach, že som vo svojej hanblivosti bola zasiahnutá rozrušením a strachom z uskutočnenia pre pozemského tvora takého náročného diela. Pociťovala som v sebe veľký boj tela s dušou (*Gal 5,17*). Duch ma volal vnútornou silou a nútil ma, aby som sa usilovala o dispozíciu, ktorá bola odo mňa požadovaná, a ako argument mi predkladal zaľúbenie Pána a úžitok, ktorý by som z toho mohla mať. Oproti tomu zákon hriechu (*Rim 7,23*), ktorý som cítila vo svojich údoch, odporoval božským vnuknutiam a odrádzal ma strachom z vlastnej nestálosti. Cítila som veľkú nechuť, ktorá ma odrádzala, a veľkú malomyselnosť, ktorá ma naplňala strachom. V tomto rozrušení som začala veriť, že nie som schopná písať o takých vysokých veciach, predovšetkým preto, že boli také cudzie stavu a hodnosti ženy.
3. Premožená obavami a ťažkosťami som sa rozhodla ďalej v tomto diele nepokračovať a použiť všetky možné prostriedky na to, aby som v tomto svojom rozhodnutí vytrvala. Náš spoločný nepriateľ vedel o mojom strachu a zbabelosti, a pretože jeho bezmedzná krutosť je ešte viac rozniecovaná slabosťou a sklúčenosťou, využil tento môj stav a napadol ma s neuveriteľnou zúrivosťou. Zdalo sa mu, že som bola ponechaná bez pomoci v jeho rukách. Aby skryl svoj hnev, snažil sa premeniť na anjela svetla a predstieral veľkú starostlivosť o moju dušu a o moje blaho. Pod touto falošnou zámienkou ma vierolomne zaplavoval svojimi vnuknutiami a pochybnosťami. Predstavil mi nebezpečenstvo zavrhnutia a zastráňoval ma trestami podobnými tým, ktoré stihli vodcu anjelov (*Iz 14,12*), pretože som sa vraj vo svojej pýche snažila pochopiť to, čo je nad moje sily a proti samému Bohu.
4. Poukazoval na to, že mnohé duše, ktoré sa hlásili k cnosti, boli oklamané akousi skrytou predurčenosťou a podľahli zvodom diabla. Presviedčal ma, že sa rozsahom, v ktorom sa snažím skúmať tajomstvo Božej velebnosti (*Prís 25,27*),

nevyhnutne previním pýchou a domýšľavosťou, čím sa sama odsúdím. Veľmi silno naliehal, že súčasná doba je zlá a nehodí sa pre také záležitosti, a svoje tvrdenie sa snažil podoprieť odkazom na to, čo sa stalo niektorým dobre známym osobám, u ktorých bolo zistené, že ich práca bola klamná a chybná. Pripomínal mi hrôzu z duchovného života iných a predostieral mi, k akému veľkému spochybneniu by mohlo dôjsť, keby som sa v niečom zmylila, i aké zlé účinky by to mohlo mať na ľudí, ktorí majú málo zbožnosti. To všetko by som vraj mohla zažiť, pokiaľ by som chcela pokračovať v písaní o týchto záležitostiach. A ako je preukázanou pravdou, že všetok odpor k duchovnému životu i malá vážnosť mystických cností sú dielom tohto úhlavného nepriateľa, tak tiež preto, aby skoncoval s kresťanskou oddanosťou a zbožnosťou u mnohých duší, niektorých sa mu darí donútiť k siatiu kúkoľa medzi pšenicu Pána (Mt 13,25 – 30). Tak spôsobuje zmätok a zakrýva správne vnímanie týchto vplyvov a sťažuje rozlišovanie tmy od svetla. Nie som prevrapená tým, že sa mu to darí, pretože správne rozlišovanie je zvláštnym dielom Božím a tých, ktorí sa podieľajú na jeho pravej múdrosti a neriadia sa iba svetským chápaním.

5. V tomto smrteľnom živote nie je ľahké rozoznať pravú múdrosť od falošnej, pretože často aj dobrý úmysel a horlivosť znetvorí ľudský úsudok, pokiaľ sa mu nedostáva zhora rady a svetla. Mala som možnosť to zažiť, keď som konala to, čo teraz znovu zamýšľam podniknúť. Niektoré osoby dobre známe svojou zbožnosťou, a to nielen tie, ktoré ma milovali, pretože boli zbožné a želali si moje blaho, ale i tie, ktoré boli menej milujúce a ohladuplné, všetky sa v rovnakej dobe snažili ma od tohto záväzku i cesty, po ktorej som išla, odradiť, akoby som po nej išla z vlastnej vôle. Ich obavy z poškodenia dobrej povesti alebo zo zmätenia tých, ktorí sa spolu so mnou snažili o väčšiu zbožnosť, alebo rehoľníčok, susedov a obzvlášť kláštora, v ktorom som žila, ich privádzali do úzkych a mne spôsobovali utrpenie. Veľmi ma lákalo bezpečie, ktoré, ako sa zdalo, ostatným rehoľným sestram poskytuje obyčajná duchovná cesta. Uvedomujem si však, že tá vyhovovala viac mojim vlastným predstavám, sklonom a túžbam, pričom mi ju ešte viac vnucovala moja plachosť a veľký strach.
6. Moje srdce zmietané týmto búrlivým vlnobitím sa snažilo dosiahnuť prístav poslušnosti, aby na tomto horkom mori môjho zmätku nadobudlo pocit bezpečia. Aby bolo moje súženie ešte väčšie, začalo sa v našom ráde povrávať, že môj duchovný otec a predstavený, ktorý po dlhé roky viedol moju dušu a dobre rozumel mojim vnútorným pochodom, ktorý mi navyše prikázal písať predchádzajúcu časť tohto životopisu a ktorý by ma s najväčšou pravdepodobnosťou podporil, upokojil a utešil, bol navrhnutý na preloženie do vyššieho úradu. Tento návrh síce nebol uskutočnený, ale zapríčinil jeho niekoľkodňovú neprítomnosť, ktorú pekelný drak celkom využil na to, aby proti mne vychrlil divokú riekú svojho hnevu (Zjv 12,15). Tak pri tejto príležitosti, rovnako ako pri iných, pôsobil celým svojím hnevom, aby ma zvedol z cesty poslušnosti a pripravil o vedenie môjho predstaveného a pána.
7. Okrem všetkých tých protivienstiev a pokušení, o ktorých som sa zmienila, a mnohých iných, ktoré nie je možné opísať, démon sa ma snažil pripraviť

o zdravie spôsobovaním mnohých bolestí, neschopností a ťažkostí v celom tele. Sužoval ma neprekonateľným smútkom a rozporuplnými myšlienkami, zdalo sa, že vyviedol z miery moje chápanie, sťažoval mi správne myslenie, oslaboval silu mojej vôle a preveroval moje telo i dušu. A stalo sa, že som sa uprostred tohto zmätku dopustila niektorých chýb, ktoré sa mi zdali dosť vážne, hoci som sa ich nedopustila zo zlej vôle, ale len z ľudskej krehkosti. Aj tak sa ich však had snažil využiť na moju záhubu viac než akékoľvek iné prostriedky, pretože keď bol takto prerušený tok dobrých skutkov, bola jeho zlobe daná voľnosť, aby ma v mojej rozpačitosti priviedol k väčším pokleskom tým, že ma donúti zveličovať moje viny. K tomu ma tlačil bezbožnými a veľmi zákernými podnetmi, pričom sa ma snažil presvedčiť, že všetko, čo som zakúsila na ceste, po ktorej som išla, bolo falošné a mylné.

8. Tieto narážky sa mi zdali kvôli môjmu neustálemu zdeseniu a obavám viac vierohodné, vzdorovala som im menej než iným vnuknutiam a pred úplnou stratou viery a nádeje na nápravu ma zachránilo len zvláštne Pánovo milosrdenstvo. Zistila som však, že som bola taká zapletená do ťažkostí a obklopená temnotou, že môžem povedať, že ma zaplavovalo stenanie smrti a pohlcovali bolesti pekla (Ž 17,5), ktoré ma naplňali hrôzou krajného nebezpečenstva. Rozhodla som sa spáliť rukopis prvého zväzku tohto božského životopisu a upustiť od písania ďalšieho. Satanov anjel, ktorý mi toto rozhodnutie vnukol, ma vyzýval tiež k tomu, aby som upustila od celého zámeru, aby som skoncovala so snahou o duchovný život, nedbala o svoj vnútorný život a nikomu o tom nehovorila. Tak sa vraj budem môcť kajať za svoje hriechy, upokojím Pána, uzmierim ho a zachovám si jeho priateľstvo. Preto, aby zaistil účinkovanie svojej skrytej zlomyseľnosti, radil mi, aby som si predsavzala, že už nebudem nič písať kvôli nebezpečenstvu oklamania a podvedeniu druhých, ale že miesto toho zmením svoj život, obmedzím svoje nedostatky a prijmem pokánie.
9. Drak chcel touto maskou zdanlivých cností potvrdiť svoje zavrhnutiahodné rady a skryť sa v baránkovom rúchu, zatiaľ čo sa v skutočnosti choval ako krvilačný a hltajúci vlk. Po nejakom čase v týchto útokoch pokračoval a ja som zostala pätnásť dní osamotená v moci temna, bez ľudskej i božskej pomoci a útechy. Bez ľudskej, pretože som zostala bez pomoci a rady poslušnosti, a bez božskej, pretože Pán zastavil prúd svojich milostí, osvietení a neustálej inšpirácie. Predovšetkým som bola zúfalá z beznádeje ohľadom spásy a v tom presvedčení, že smrť a nebezpečenstvo môjho večného zatratenia sa blíži. Toto všetko vo mne pekelný nepriateľ podnecoval.
10. Ale už príchutí týchto pokušení, ktoré sú také horké a končia zúfalstvom, aj veľký zmätok, ktorým rozvrátil celý súbor mojich mocností a získaných návykov, viedli ma k väčšej opatrnosti, aby som nerobila nič z toho, k čomu ma nútil a čo mi navrhoval. Satan využil môj neustály strach, ktorý ma mučil zdesením z urážky Boha a zo straty jeho priateľstva, a keď som sa vo svojich pochybnostiach obracala k skutkom zbožnosti, snažil sa ma od nich odvrátiť. Tento veľký strach ma však, vo vzťahu k tomu, o čom ma tento ľstivý drak chcel presvedčiť, priviedol do rozpakov a v tejto neistote som svoj súhlas s tým odložila. Tiež moja veľká úcta

k poslušnosti, pod ktorou mi bolo prikázané písať, a zatvrdnutosť toho, čo som vo svojom vnútri cítila, mi pomáhali vzdorovať a jeho zvody odrážať. Predovšetkým ma chránila pomoc Najvyššieho, ktorá šelme nedovolila uchvátiť moju dušu (Ž 73,19), vyznávajúcu ho aj uprostred vzdychov a stonania. Nedokážem opísať slovami pokušenie, boj, problémy, zdesenie a utrpenie, ktoré som v tomto boji vytrpela, pretože som samu seba videla v takom stave, že podľa môjho názoru nebol medzi mojím postavením a postavením zatratencov iný rozdiel ako ten, že v pekle už nie je žiadne vykúpenie, zatiaľ čo u mňa ešte bolo možné.

11. Jedného dňa, aby som si trochu ulavila, z hĺbky srdca som zvolala: „Ó, beda mi, že som došla do takeého stavu! A beda mojej duši, ktorá sa v ňom nachádza! Kde sa mám obrátiť, keď sú všetky brány mojej spásy zavreté?“ V mojom vnútri ihneď odpovedal silný a sladký hlas: „Kam by si chcela ísť mimo samého Boha?“ Po tejto odpovedi som pochopila, že môj liek je na dosah u Pána. Pri svite tohto rána som sa začala vymaňovať z hlbín zmätkov, do ktorých som bola uvrhnutá, a cítila som silný nárast horlivosti mojich túžob a skutkov viery, nádeje a lásky. Pokorila som sa za prítomnosti Najvyššieho a v pevnej dôvere v jeho dobrotu som s horkou ľútosťou oplakávala svoje poklesky. Veľakrát som to vyznávala a s povzdychmi z hĺbky srdca som znovu začala hľadať predchádzajúce svetlo a pravdu. A pretože Božia múdrosť vychádza v ústrety tým, ktorí ju vzývajú (*Múd* 6,13), prišla ku mne radostne a presvetlila noc môjho zmätku a mučivého utrpenia.
12. Čoskoro nastal jasný deň, po ktorom som toľko túžila. Vrátil sa pokoj a mier, znovu som cítila sladkosť lásky, videla Pána a Majstra a spolu s tým som opäť vnímala, prečo mám veriť, prijímať a vážiť si úžitok a milosť, ktoré vo mne vytepała jeho mocná ruka. Vzdala som mu vďaku podľa svojich síl a videla som, kto som ja a kto je Boh, že tvor sám od seba nemôže robiť nič, že je ničím, pretože hriech je ničota. Tiež som videla, čo môže vykonať človek, keď ho Božia pravica pozdvihne a podporí, že je omnoho viac, než si naše pozemské schopnosti môžu predstaviť. Bola som pokorená vnímaním týchto právd a za prítomnosti nedostupného Svetla (ktoré je ohromné a silné, bez klamu alebo lži) moje srdce pretekalo sladkými pocitmi lásky, chvály a vďaky. Pretože som v tejto chvíli pochopila, že Pán ma strážil a bránil, takže moja lampa v tej zmätenej noci pokušenia nezhasla (*Prís* 31,18). S hlbokou vďačnosťou som sa znížila do prachu a pokorila sa ako zemský červ.
13. Pre väčšie zaistenie tejto milosti som ihneď započula vnútorné napomenutie bez toho, aby som jasne cítila, odkiaľ prichádza. Počas toho, čo ma tento vnútorný hlas vážne káral za moju nevernosť a nespravodlivé konanie, súčasne ma povzbudzoval a osvecoval, poučoval a naprával. Vybavil ma hlbokým chápaním dobra a zla, cnosti a neresti, toho, čo je bezpečné, užitočné a prospešné, aj toho, čo je pravým opakom. Otvoril mi cestu do večnosti, udelil mi poznanie prostriedkov, cieľov a nakoniec i ceny večného života, ako aj bezútešného nešťastia a tak málo zvažovanej skazy večného zatratenia.
14. Pri hlbokej znalosti týchto dvoch krajností musím priznať, že som bola ohrozená a že som sa zmiatla medzi strachom z mojej hroznej slabosti a túžbou

po dosiahnutí šťastia, ktorého som v dôsledku svojich previnení nebola hodná. Bola som plná myšlienok na láskavosť a milosrdenstvo Najvyššieho a strachu z toho, že ich stratím. Videla som dva rozdielne konce, ktoré čakajú všetko stvorené, večnú slávu a večnú biedu, a zdalo sa mi maličkosťou trpieť všetky bolesti a utrpenia tohto sveta, očistca i samého pekla len preto, aby som dosiahla jedno a unikla druhému. A hoci som vnímala, že Božiu pomoc majú zaistenú tí, ktorí sa ju snažia využiť, moje srdce bolo naplnené najhlbším smútkom, ktorý prenikal mojím srdcom, keď som v tomto svetle súčasne videla, že život i smrť sú v našich rukách (*Sir 15,17*), že naša slabosť alebo zloba môžu zabrániť náležitému užívaniu milosti a že strom bude večne ležať tam, kde kedysi padol (*Kaz 11,3*).

15. Tento žiaľ bol ešte umocnený najprísnejšou odpoveďou či otázkou, ktorá prišla od Pána. Pretože keď som sa cítila taká zničená vedomím svojej slabosti a nebezpečenstva i myšlienkou, že som urážala jeho spravodlivosť tak, že som sa ani neodvážila pozdvihnúť k nemu svoje oči, on vyšiel v ústrety môjmu onemenému žiaľu s ponukou svojho milosrdenstva a povedal mi: „Čo si praješ, duša moja? Čo hľadáš? Ktorú z týchto ciest si zvolíš? Ako si sa rozhodla?“ Táto otázka bola šípom v mojom srdci, pretože som s istotou vedela, že Pán pozná moje túžby lepšie než ja sama, takže čas medzi otázkou a odpoveďou bol pre mňa neuveriteľne bolestný. Prialo som si, pokiaľ by to bolo možné, aby ma Pán s odpoveďou predišiel a nekonal tak, akoby nevedel, čo mu odpoviem. Pod vplyvom svojho veľkého dojatia som mu však odpovedala slovami vychádzajúcimi z najhlbšieho vnútra mojej duše a povedala som: „Pane a všemohúci Bože! Zvolila som si cestičku cnosti a cestu večného života, po tej túžim, na tú ma ty veď. A pretože si to právom nezasluhujem, odvolávam sa na tvoje milosrdenstvo a obetujem ti za seba nekonečné zásluhy tvojho najsvätejšieho Syna a môjho Vykupiteľa Ježiš Krista.“
16. Uvedomila som si, že tento najvyšší Sudca si pamätá sľub, ktorý dal svojej Cirkvi, že udelí všetko, o čo bude požiadaný v mene svojho Jednorodného (*Jn 16,23*), takže skrze neho a pre neho bola moja prosba prijatá a jej splnenie urýchlené podľa môjho nehodného priania. Boli mi dané isté podmienky hlasom rozumu, ktorý mi vnútorne povedal: „Duša stvorená rukou Všemohúceho, pokiaľ si praješ ako jedna z vyvolených kráčať po ceste pravého svetla a dosiahnuť postavenie najčistejšej nevesty Pána, ktorý ťa volá, patrí sa, aby si dodržiavala zákony a prikázania lásky. Prvá vec, ktorá je od teba požadovaná, je, aby si celkom zavrhol všetky svoje pozemské sklony a vzdala sa všetkých a každej náklonnosti k pominateľným veciam tak, aby si nelipla na stvorených veciach bez ohľadu na to, aké sa ti môžu javiť krásne, užitočné alebo príjemné. Nemaj v láske žiadny stvorený obraz ani nehľadaj útočisko v žiadnom pozemskom pôžitku. Nech sa tvoja vôľa nespolieha na žiadny stvorený predmet okrem toho, čo ti tvoj Pán a Ženích prikáže s ohľadom na dobré usporiadanie lásky, alebo okrem toho, čo ti môže pomáhať milovať iba jeho.“
17. „A keď potom dospeješ k takému dokonalému sebazapreniu a zrieknutiu sa samej seba, keď budeš oslobodená a odpútaš sa od všetkých pozemských vecí,

hľadaj Pána a povznes sa rýchlym letom holubice k vysokým sídlam, do ktorých si Pán vo svojej blahosklonnosti praje priviesť tvojho ducha, aby si tam mohla žiť v jeho prítomnosti a mať bezpečný prýbytok. Tento veľký Pán je veľmi žiarlivý Ženích a jeho láska a vášeň je silná ako smrť (*Pies 8,6*). Praje si ťa ozdobiť a priviesť na bezpečné miesto, aby si od neho neodchádzala alebo nepúšťala jeho prítomnosť kvôli inej, kde by si ho nenašla alebo nevnímala jeho nežnosti. Ten, s ktorým sa máš rozprávať bez nedôvery, si praje poznamenať ťa vlastnou rukou a to je najspravodlivejší zákon, ktorý nevesta veľkého Kráľa musí zachovávať. Veď aj tí, ktorí sú vo svete, ho zachovávajú, aby tým osvedčili svoju vernosť. Zodpovedá šlachetnosti tvojho Ženicha, aby tvoje správanie zodpovedalo dôstojnosti a postaveniu, ktoré ti udelil, a aby si sa neznižovala k ničomu, čo by nebolo hodné tohto postavenia alebo ťa robilo nehodnou ozdobou, ktorou ťa okrášlil pri vstupe do jeho svadobnej komnaty.“

18. „Ďalej od teba požadujem, aby si sa usilovne snažila zbaviť sa rúcha potrhaného tvojimi chybami a nedokonalosťami, pokropeného účinkami hriechov a ohavného v dôsledku tvojich prirodzených sklonov. Jeho Majestát si praje zmyť škvrny, očistiť a obnoviť ťa svojou krásou, ale s podmienkou, že nikdy nespustíš z očí to chudobné a ohavné rúcho, ktoré si odložila, aby si tak pri spomienke na toto dobrodenie šírila pred týmto Kráľom ľúbivú vôňu nardu svojej pokory (*Pies 1,12*) a nikdy nezabúdala na dlh, ktorý máš voči Pôvodcovi tvojej spásy. On ťa očistí drahocenným balzomom svojej krvi, zahojí tvoje rany a hojne ťa osvieti.“
19. „Okrem toho všetkého,“ pokračoval hlas, „sa pri zabúdaní na všetko pozemské snaž ozdobiť drahokamami, ktoré pre teba vo svojej добрote pripravil, aby si bola hodná najvyššieho Kráľa. Rúcho, ktorým máš byť odetá, má byť belšie ako sneh, žiarivejšie než diament, jasnejšie než slnko. Napriek tomu však bude také jemné, že sa ľahko poničí akoukoľvek nedbalosťou, čo ťa v očiach tvojho Ženicha spraví nečistou. Ale pokiaľ budeš svoje rúcho udržiavať čisté, ako si praje, tvoje kroky budú krásne ako kroky kniežacej dcéry (*Pies 7,2*) a jeho Velebnosť bude s tvojím zmýšľaním a slovami spokojná. Ako opasok k tvojmu rúchu ti dá poznanie Božej moci a svätej bázne, aby si po tom, čo svoje náklonnosti spútaš, mohla sa riadiť jeho prianím. Drahokamy jeho náhrdelníka, ktorý zdobí tvoj krk a predstavuje pokornú poddanosť, budú drahé kamene viery, nádeje a lásky. Ako sponu do tvojich vlasov (ktorými sú vysoké a vznešené myšlienky a nebeská rozumnosť) ti dá vliate učenie a múdrosť a výšivkou na tvojom rúchu musí byť všetka krása a bohatstvo tvojich cností. Tvoja starostlivosť pri vykonávaní toho, čo je najdokonalejšie, ti poslúži ako sandále, ktorých šnúrkami musí byť vyhýbanie sa a obmedzovanie, ktoré budeš využívať na to, aby si sa uchránila od zlého. Prsteňmi, ktoré budú zdobiť tvoje prsty, musí byť sedem darov Ducha Svätého a krásou tvojej tváre musí byť účasť na božstve, ktoré bude vplyvom jeho svätej lásky z neho vyžarovať. K tomu ešte pridáš rumenec rozpakov preto, že si ho urážala, aj preto, aby si sa v budúcnosti hanbila ho urážať a súčasne mohla porovnávať hrubé a hanebné zvyky minulosti s tými, ktoré ťa zdobia teraz.“
20. „A preto, že by tvoje zásluhy boli zlou a úbohovou splátkou za také vznešené zasnúbenie, Najvyšší si praje potvrdiť túto zmluvu vyhradením nekonečných

zásluh tvojho Ženícha, Ježiša Krista, pre teba samotnú a dáva ti podiel na celom svojom majetku a pokladoch v nebi i na zemi. Lebo všetko patrí tomuto zvrchovanému Pánovi a ako jeho nevesta budeš toho všetkého paňou pre svoju vlastnú potrebu a pre väčšiu lásku k nemu. Nezabudni však, duša, že pre získanie takéhoto daru musíš to všetko v sebe skryť a svoje tajomstvo nikdy nestratiť. Preto ťa varujem pred nebezpečenstvom ľahkého poškvrnenia tvojej krásy i najmenšou nedokonalosťou. Pokiaľ by si sa niekedy zo slabosti takejto nedokonalosti dopustila, ihneď z nej povstaň ako silný človek, uznaj ju a plač nad touto malou chybou, akoby bola veľmi závažná.“

21. „Aby tvoj príbytok a miesto pobytu zodpovedali takému veľkému bohatstvu, tvoj Ženich ťa nechce nijako obmedzovať, ale praje si, aby si prebývala v nekonečných končinách jeho božstva, potulovala sa v ňom a bavila sa na nekonečných poliach jeho vlastností a dokonalosti, kde výhľad intelektu nie je obmedzený, kde je vôľa oblažovaná bez tieňa obáv a kde sú sklony sytené bez pocitu horkosti. To je stále nádherný raj, kde najmilovanejšie Kristove nevesty nachádzajú odpočinok, kde zbierajú vonné kvetiny a myrhu a kde tí, ktorí sa zriekli nedokonalkej ničoty, nachádzajú to, čo je nekonečné. Tam bude tvoj pobyt bezpečný. Aby tomu zodpovedalo tvoje súžitie a spoločenstvo, prajem si, aby si sa rozprávala s anjeli a považovala ich za svojich priateľov a spoločníkov. Pri týchto častých stretnutiach a rozhovoroch sa uč napodobňovať ich cnosti.“
22. „Všimni si, ó, duša,“ pokračoval hlas, „veľkosť tohto dobrodenia, pretože ťa Matka tvojho Ženícha a Kráľovná nebies znovu adoptuje za svoju dcéru, prijíma za svoju žiačku a preberá miesto tvojej Matky a Učiteľky. Vďaka jej príhovoru sa ti dostáva tejto zvláštnej priazne, ktorá ti je daná preto, aby si spísala jej presvätý životopis. Preto si bola bez svojej zásluhy omilostená a bolo ti udelené to, čo by ti inak nebolo priznané. Čo by sa s tebou stalo, ó, duša, keby nebolo Matkinho milosrdenstva? Keby nebolo jej príhovoru, bola by si už zahynula. Tvoje skutky by boli úbohé a neužitočné, keby ťa božská blahosklonnosť nevybrala pre spísanie tohto životopisu. Nebeský Otec si ťa ale s ohľadom na toto dielo vyvolil za svoju dcéru a nevestu svojho jednorodeného Syna a Syn ťa prijal do svojho objatia a Duch Svätý ťa vybral pre svoje osvietenie. Dokument tejto zmluvy a obhajoby je spísaný a vytlačený na bielom pergamene rýdzosti najsvätejšej Márie, kam ho zapísali prst a moc Najvyššieho. Atramentom je Baránkova krv, vykonávateľom je večný Otec, putom, ktoré ťa spája s Kristom, je Duch Svätý, zárukou sú zásluhy toho istého Ježiša Krista a jeho Matky, pretože ty si len ohavný červ, ktorý nemá nič, čo by mohol obetovať, od ktorého sa očakáva, že dá len svoj slobodný súhlas.“
23. Tolko napomínajúci hlas, ktorý som počula. Nazdávala som sa, že to bol anjel, ale nemohla som to jasne zistiť, pretože som ho nevnímala rovnakým spôsobom ako inokedy. Takéto oznámenia a odhalenie sú prispôsobené dispozícií duše podobne, ako sa napríklad stalo učeníkom idúcim do Emáuz (*Lk 24,16*). Mala som ešte mnoho iných zážitkov s prekonávaním odporu hada voči spisovaniu tohto životopisu, ale ich popis by tento úvod neúmerne predlžoval. Nie-